Ще ~~Не раз~~ не прохо(д)

Не раз думка гуляє [illegible],
По горах, по долинах,
Грибів в лісі збирає,
Завидка на вершинах
Дише воздухом чистим,
Смерековим бальзамом,
Грає з сонцем огнистим
Над обваленим храмом,
Грає з лучиьок роями
Над потоком шумливим,
По жадними устами
З джерела чисту воду
З вдихає прохолоду
Вдохом довгим, щасливим.
І звенить в душі тоскній
Оклик той невимовний:
«Пий життя насолоду!
Чуй себе тут щасливим!»

Але дійсність буденна,
Хоч зовсім не злиденна,
Хоч ту думку не гонить
З ~~[illegible]~~ раю земного,
Все таки тихо дзвонить:
«Обійдешся й без того.»

II ~~1/II 1916~~

По ріці думка бродить,
Рибку-блискавку ловить,
На клена поглядає,
Як хвостом він махає,
Щупака тут підслуха,
Як з під берега жбуха,
Або як шмигнуть мушіть,
Шаром поворушить,
Чи надці — обідливо! —
Сит лежить, як поліно.
Інший раз як забачна,
З корча млюха тягне,
Тягне й в сак запинає,
Та щак не спіймає.

Але дійсність сувора,
Здалека тіе усе скора,
Хоч і ту думку не гонить,
Слово тихе ронить:
«Бач, безсиле тіло
Чого не захотіло!
Тродив мало чи много, —
Обійдешся й без того.»

III

Часом думка не в гори,
А на народні збори,
На засідання ради,
На розправи громади
Заблукає щосила,
Чи не кпаїн там діла?
А колись там тривога
Були й слів перемога,
Були оплески й брава
Й не мала була слава,
Тепер того не стало, —
Та й що не пропало. 1/II. 1916.

(М.К.)

225